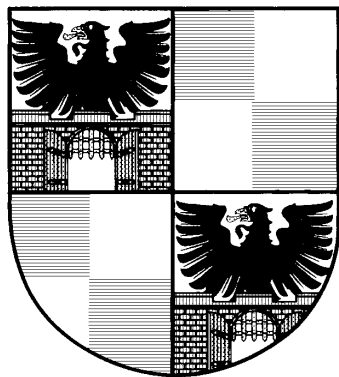

Náš domov

číslo 185

září 2005

STAROSTI STAROSTŮ

Víte, jaké starosti trápí vašeho starostu? A proč řešil určitý problém právě tak, jak řešil? Jaký váš starosta vlastně je a jakým by určitě být nechtěl? Máte stejné nebo podobné otázky? Netvrdím, že dokážeme v této rubrice odpovědět na všechny, ale rozhodně bych vám chtěla „starostování“ na našich obcích více přiblížit. Dnes jsem na slovíčko zajela za starostou Nadějkova, Ing. Zdeňkem Černým.

PRINCIPÁL

Není lehké se s ním dohodnout na volném termínu pro rozhovor. Je to energický, mladý, ale také velmi zaměstnaný muž. Je také velice těžké klást mu otázky, na dost věcí má svůj vlastní názor a ten se ne vždy shoduje s názorem dnešní konzumní společnosti. Často rozhovor stáčí na divadelní spolek Fikar. V kanceláři nad pracovním stolem má pověšen portrét tohoto pro Nadějkov významného vlastence, ale i dvě loutky – kašpárek a smrt. A já začínám tušit, že mám-li tomuto muži porozumět, budu muset začít právě spolkem Fikar. Konec konců, proč vlastně ne?

Proč nad vaším stolem visí tyto dvě loutky?

„Napsal jsem pro náš spolek takovou krátkou loutkovou pohádku. Vypráví o kašpárkovi, který dal na přemlouvání lidí a stal se starostou. Jenže to starostování mu začalo stoupat do hlavy a on se stal pyšným, nafoukaným kašpárkem, který se tou pýchou stále nadýmal a nadýmal, až praskl. Je to celkem krátká hra, kterou občas prokládáme naše divadelní představení. A protože se od mládí věnuji divadlu a řezbařině, vyrobil jsem i ty loutky.“

To je ale smutná pohádka, má snad autobiografické rysy?

Samozřejmě, že má. Každý člověk, který se dostane do vedoucího postavení za nějaký čas zpychne, to je mi i občas vyčítáno, ale je dobře podívat se tomu do očí a umět se vysmát sám sobě. Proto jsem tu pohádku napsal a mám ji stále na paměti, abych nedopadl jako ten kašpárek.“

Berete s humorem také svůj úřad? Co vás momentálně nejvíce trápí?

„Asi pošta a škola. Pošta má u nás otevřeno jednu hodinu dopoledne a asi dvě hodiny odpoledne. Krom toho, nadějkovská pošta roznáší jen po Nadějkově, ale k nám

Starosta Nadějkova Ing. Zdeňek Černý. Foto: A. Valsová

patří ještě 16 dalších osad. V jedné polovině z nich roznáší poštu poštačky z Chyšek, v druhé ze Sepekova. A správně spadáme pod Milevskou poštu. Je to dost složité a nepřehledné.

Odešel od nás zubař, jeho ordinace byla zastaralá a bylo zapotřebí do ní investovat velké peníze, na to jsme neměli. Protože má ještě ordinaci v Jistebnici, je pro nás lepší občas někoho obecním autem k němu dovézt, než nákladnou zubní ordinaci držet tady.

Momentálně asi největším problémem je pro nás ale škola. Respektive, trápí nás málo dětí, které se tu ročně rodí. Nesplňujeme normu na počet žáků ve třídě, našťastí pro nižší stupně není až tak přísná, takže nemusíme školu zavírat. Jen jsme museli zru-

šit vyšší třídy a děti dojíždí do okolních škol. Díky solidnímu autobusovému spojení to lze.

Jinou stránkou věci jsou však krajem špatně udržované silnice. Některé připomínají spíš tankodrom, té od Božetic se dokonce říká silnice hrůzy. Každá zima se na nich dost výrazně podepíše. Neustále urgujeme nutnost jejich oprav, ale nikdo s námi o tom příliš nekomunikuje. A pak se stane, že se opraví ta, která to zas až tak nutně ne-

pokračování na str. 3

Články ze Sedlce-Prčice a jeho okolí naleznete i na www.pete.cz a v týdeníku Sedlčanský kraj.

Noviny zakoupíte v drogerii Peterka, Peterková na náměstí v Sedlci, kde rádi uvítáme vaše názory, náměty a tipy na články, které lze zaslat i na e-mail: pete@pete.cz

**Drogerie Peterka, Peterková
nám. 7. května, Sedlec - Prčice**

Bonux 3 Kg 150 Kč, 119 Kč
vločky Always duo 69 Kč
jar 500 ml 27 Kč, 22 Kč
toaletní vody 135 Kč, 119 Kč
oční stíny od 16,50 Kč
laky na nehty od 24 Kč

lepidlo Herkules 250 g 38 Kč, 32 Kč
papír do tiskárny 500 listů 85 Kč
a jiné zboží. Platí od 13.9. do 20.9.,
nebo do vyprodání zásob www.pete.cz

Z jednání Rady města

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 3. 8. 2005

Schválila:

- vyšší oplocení hřiště Za Starou školou ke zdravotnímu středisku za podmínky, že bude financováno z programu POV
- nákup cykloturistických map dle požadavku infocentra
- výtisk 500 ks sborníku Český Merán č. 9
- návrh bytové komise na přidělení soc. bytů za radnicí v Sedlci

Rozhodla:

- o výši poměrné úhrady při výpovědi z nájmu pozemku č. 112/1 v k.ú. Šanovice
- financovat akci „Kanalizace a ČOV“ přes účet u České spořitelny a.s.

Doporučila:

- pronajmout obecní pozemek č. 789/1, o výměře 4 405 m² v k.ú. Prčice

Vzala na vědomí:

- přehled navržených akcí pracovníci informačního střediska do konce r. 2005
- nové skutečnosti v záležitosti zrušení Pečovatelské služby v Benešově a doporučila jednat v této věci s krajským úřadem
- další informace (viz předchozí rada) o možnostech získání dotací na odbahnění rybníka Černičáku a doporučila dále o věci jednat
- stížnosti na zatékání do obecního bytu a pověřila starostku jednat o věci s dodavatelem stavby
- neuspokojivý stav obecní cesty pozemku č. 553 v k.ú. Přestavky a hledala možnosti jak ji aspoň trochu vyspravit
- stížnosti na zanesený Prčický potok i Sedlečský potok a informaci starostky o jednání s příslušnými orgány a firmami, které slíbily předložit rozpočet prací
- informace o přípravě realizace POV-2005 přes společenství obcí Čertovo Břemeno

Pověřila:

- tajemníci dojednat s p. Křížkem vypracování rozpočtu na vyšší oplocení části hřiště u ZS

Zamítla:

- financování nové autobusové linky na trase Sedlčany-Sedlec-Prčice

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 10. 8. 2005

Schválila:

- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí s jedním lékařem o nájmu nebytových prostor na zdravotním středisku v Sedlci

Jednala:

- s ing. Jaromírem Kálalem, ředitelem 2. provozu firmy Hochtief, která je hlavním dodavatelem stavby „Kanalizace a ČOV Sedlec-Prčice“, o plánovaném průběhu stavby a dalších souvislostech
- o rozhodnutí zastupitelstva Středočeského kraje zrušit pečovatelskou službu Benešov a o informacích od ing. Králové z krajského úřadu a navrhuje svolat v této věci pracovní poradu zastupitelstva za účasti pečovatelek

Vzala na vědomí:

- informace tajemnice o platnosti stávající smlouvy na revize výtahu zdravotního střediska

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 17. 8. 2005

Schválila:

- schválila drobné opravy a náklady spojené s běžnou údržbou bytu v čp. 62 v Sedlci dle nařízení vlády 258 /1995 Sb., v platném znění
- udělení licence na provozování veřejné autobusové dopravy na několika linkách pro stávajícího dopravce - Connex Příbram s.r.o.
- umístění žlabovek na pozemku č. 700, k.ú. Sušetice – na okraji obecní komunikace – na náklady žadatele

Rozhodla:

- o snížení poplatku za odvoz odpadu na rok 2005 na základě žádosti plátce

Odložila:

- žádost o vrácení poměrné části platby za TKO 2005 za zemřelého do doby uzavření dědického řízení

Vzala na vědomí:

- informace z dalšího jednání ohledně zrušení Pečovatelské služby v Benešově
- vyjádření majitelky k prodeji pozemku ppč. 1035, k.ú. Divišovice – cesta v Chotěticích
- informace starostky o možnosti získání dotací na čištění rybníků a potoků

Doporučila:

- zastupitelstvu schválit převzetí pečovatelské služby městem Sedlec-Prčice od 1. 1. 2006

Rada města Sedlce-Prčice na svém zasedání 23. 8. 2005

Rozhodla:

- o rozsahu a dodavateli zakázky „plynifikace zdravotního střediska“, stavební práce bude předáno 30. 8. 2005 současně se schůzkou s nájemci
- že technický dozor nad plynifikací ZS bude provádět p. Bohumil Krejčí ze Sedlčan

Schválila:

- kupní smlouvu č. 205030248/3 na prodej dříví z obecních lesů
- po řádném vyvěšení pronájem pozemku ppč. 789/1, k.ú. Divišovice Mysliveckému sdružení Prčice II.

Vzala na vědomí:

- výpočet ceny stočného dle skutečných nákladů od VHS Benešov

Doporučila:

- nabídnout vzrostlé stříbrné smrky na náměstí v Sedlci Hlavnímu městu Praze jako vánoční stromy

Téhož dne se sešlo na pracovní schůzce 8 členů zastupitelstva a jednalo o doporučení krajského úřadu převzít pečovatelskou službu. Přítomny byly i obě pečovatelky. Zastupitelé se přiklonili k doporučení rady, aby město pečovatelskou službu převzalo. Dále se na schůzce diskutovalo o územním plánu, o kanalizaci a o výši stočného.

Neplaťte nájem,
bydlete ve svém!

**Půjčky
na bydlení**

do jakékoliv výše
bez počátečního vkladu.

Např. 500 000,- Kč
– splátka 2 959,- Kč

Kontakt: 728 720 130

Oprava

V srpnovém čísle ND na 2.straně, prostřední sloupec nahoře byla chybně uvedena osada Mrákotice. Ve skutečnosti se jedná o místní přístupovou komunikaci v Chotěticích, která se během let posunula na soukromý pozemek a jeho majitelé tuto část, na které je nyní cesta, nechtějí prodat. Záležitost zatím řešena není.

-MK-

Jak pokračuje zpracování územního plánu obce Sedlec-Prčice

Veřejnou vyhláškou bylo oznámeno vy-stavení návrhu územního plánu obce Sedlec-Prčice k veřejnému nahlédnutí od 1. 7. 2005 do 1. 8. 2005.

16. 8. 2005 skončil termín pro podávání připomínek a stanovisek

Ty orgány státní správy, které nesdělily svá stanoviska do 16. 8. 2005, byly pořizovatelem (tj. Městem Sedlec-Prčice) neprodleně vyzvány ke splnění této povinnosti.

Pokud ani do 15ti dnů po doručení výzvy neobdrží pořizovatel stanovisko dotčených orgánů státní správy, platí, že proti návrhu územně plánovací dokumentace nemají námitek.

V první polovině září též proběhnou dohadovací jednání týkající se nesouhlasných stanovisek k návrhu územního plánu.

Po splnění těchto povinností Město Sedlec-Prčice předloží schvalujícímu orgánu (tj. Krajskému úřadu Středočeského kraje) zprávu o projednání územně plánovací dokumentace spolu s vyhodnocením všech stanovisek a připomínek a s návrhem na rozhodnutí o námitkách a o nesouhlasech s vyřízením námitek.

Výsledek posouzení sdělí nadřízený orgán územního plánování pořizovateli do 30ti dnů. Po té je možno návrh územně plánovací dokumentace schválit Zastupitelstvem města Sedlec-Prčice.

Věříme, že se nám ve spolupráci se zpracovatelem územního plánu Atelierem T-plan s.r.o., který je zastoupen Ing. arch. Bohuslavou Kolářovou, podaří splnit co nejdříve vše, co nám zákon o územním plánování a sta-

vebním řádu ukládá. Přesný termín schválení není ale možno říci. Předpokládáme, že se vše podaří do konce roku 2005.

MěÚ Sedlec-Prčice

Domovní přípojky ke kanalizaci

Kdo četl pozorně květnový ND, jistě si všiml, že už v dubnu t.r. rada rozhodla, že domovní přípojky budou povoleny souhrnně. A ti, kdo se připojí v rámci právě začínající velké investiční akce, nebudou platit projektovou dokumentaci ani stavební povolení. Nebudou platit ani za připojení, ač všechny tyto platby mohou obce požadovat a také většina obcí je požaduje. Jen je nutné vlastními náklady dostat odpadní vody na hranici svého pozemku. Pro někoho to bude, bohužel, nákladnější, ale i při nutnosti čerpání to vyjde levněji než vyvážet žumpy. S většinou obyvatel problémy konzultovali projektanti, na ně je také možné se stále obracet, nejlépe přes náš stavební úřad. Realizaci přípojek až do objektů je možné jednotlivě dojednat zatím s hlavním vedoucím stavby p. Vladimírem Kalužou v řídicím štábu za ZUŠkou. Postupem doby budou asi pro tuto záležitost vyčlenění pracovníci zvlášť pro Sedlec a pro Prčici. Včas o tom budeme informovat rozhlasem i letáky.

-MK-

Stavba kanalizace konečně začíná

V první polovině září se do města bude stěhovat technika a materiál. Řídicí štáb stavby bude mít stanoviště za ZUŠkou ve stavebních buňkách a bude tam i menší sklad materiálu. V Sedlci bude ještě několik dalších skladů např. u silnice na Sušetice. V Prčici bude ohrazena část náměstí. Dodavatel stavby byl požádán, aby do akce zapojil i zdejší živnostníky, kteří mají potřebnou techniku a už zřejmě k některým kontaktům došlo.

Kopat se začne současně nejméně na dvou místech. V Sedlci se zřejmě začne

dělat napojení zpod přčického mostu směrem k náměstí a zároveň nebo vzápětí kolem Šanovické ulice. V Prčici je plánováno začít v Blatecké ulici od SÚŠky k Benešovské ulici a tou směrem na Heřmaničky. Konečné potvrzení tohoto plánu od DI a Policie ale zatím nemáme. Nejméně však jeden týden dopředu budou jednotlivé nemovitosti upozorněny na uzavírky. O stavbě budeme aktuálně informovat rozhlasem i letáky.

-MK-

dokončení ze str. 1

potřebovala a ty potřebné se rozpadají smutně dál.“

Jste v nějaké politické straně?

„Ne, já jsem nestraník, jsem jen členem Fikara a občanského sdružení Zachovalý kraj.“

Vy i vaše žena se významně angažujete v kampani proti úložišti jaderného odpadu ve vašem kraji. Proč jste proti, vždyť by to obci přineslo i mnohé výhody?

„Ano, krátkodobě ano. Upravili by nám například silnici, ale ta je za pár let zase rozbitá a nám tu odpad zůstane. Slibují nám zvýšení pracovních příležitostí. Jaké zvýšení? Naši lidi by to určitě nestavěli, to bude dělat nějaká velká firma odjinud, takže maximálně pak nějaký ten hlídač nebo možná údržbář. Krom toho, nikdo nám nemůže zaručit, že navržená technologie bude bezpečná, vždyť je to na milion let! Oni nám nejsou schopni zaručit ani 200 let, natož pak milion. My jsme hrdí, že náš kraj není zasažen průmyslem, snažíme se na tom vybudovat turistickou strategii regionu, všude v okolí jsou zakládány ekofarmy, lákáme sem turisty, kdo by pak důvěřoval rekreační oblasti, když pod ní leží jaderné zařízení? Přínos by byl jen krátkodobý, ale dlouhodobě by bylo nebezpečí. My vůbec nesouhlasíme ani s rozšiřováním jaderného programu a rozšiřováním Teme-

lína. Temelín není cesta do budoucnosti, to je cesta do pekla.“

Ale i náš kraj je odkázán na jadernou energii z Temelína.

„To je více než pravděpodobné, proto by ale bylo dobré, kdyby si člověk mohl vybrat, jakou energii chce využívat. Jestli chce platit energii ČEZu, nebo odebírat jinou, třeba z vodní elektrárny nebo jiného alternativního zdroje. V současnosti například probíhá v širších kruzích diskuse nad větrnými elektrárnami. Že prý je to hlučné, monstrózní a kazí to ráz krajiny. Známe jich několik, vím, že auto na silnici je daleko hlučnější a co se estetiky týče... Pohled na Temelín je snad krásný? Mě se štíhlá silueta větrníku zdá v krajině daleko přijatelnější a krajina není zadrátovaná. Víte, já mám zelené myšlení, já jsem pro alternativní zdroje energie.“

Ve vaší obci pracuje mnoho spolků, vy sám jste členem dvou z nich.

„Ano, je tu spolek Fikar, krom toho divadla dělá ještě řadu dalších kulturních a osvětových akcí, pořádáme koncerty, výstavy, na podzim „Fikarské slavnosti“...je to velmi aktivní spolek a jsou v něm převážně věřící lidé. Těch je tady u nás hodně, hlavně lidé z osad. Na druhé straně jsou hasiči. Hrozně si jich vážím, i když tady máme jednotku té nejnižší kategorie, ale

dělají plno záslužné práce. Je mezi nimi plno mladých a to je dobře. Pak je tu Sokol, myslivci. Kdysi tu bylo spolků víc a podle pamětníků spolu i spolupracovali, nyní si jde více méně každý svou cestou. Nevadí si, ale ani spolu příliš nespolupracují.“

Kam by jste chtěl, aby šel Nadějkov, kde vidíte jeho budoucnost?

„Chtěl bych, aby byl takový, jaký je nyní. Hlavně, aby se tu lidem dobře žilo, aby se rodilo více dětí, aby tu byli také podnikavější lidé; mohlo by tu být kupříkladu více ubytovacích možností v soukromí, vím ale, že je s tím spjata i řada starostí. Aby zůstala naše krajina taková, jaká je. Aby lidé pochopili, že na té vesnici je život zdravější, bezpečnější a že to není až taková velká tragédie, když musí za prací dojíždět třeba do Tábora. Že to není důvod, aby se kvůli tomu stěhovali z vesnic.“

Jsou tu hodní lidé. Pocházím od Havlíčkova Brodu a tam jsou lidé drsní, nepřístupní, často tam zábavy končí krvavě. Tady jsou lidé upřímní, nepřetvařují se, a když, tak dost naivně, nejsou totiž zkažení. Občas se sice pofackují, ale to je všechno. Tento kraj jsme si s manželkou vybrali dobrovolně i se všemi negativy, které život na vrchovině přináší a jsme tu velice šťastní.“

Text i foto Alice Valsová

V Sedlci a v Prčici bude nutné platit stočné

Čistička odpadních vod zde sice „pracuje“ už více než 10 let, ale bohužel, přestože do ní nějaké odpadní vody tečou, je nezkolaudovatelná, přesněji řečeno, v tomto stavu – nezkolaudovatelná. Má závady jak stavební, tak i technologické a jen připomenutí, že za to jsme dostali od inspekce životního prostředí pokutu 100 000 Kč. Od mnohem větší pokuty nás uchránila a zatím chrání VHS Benešov, která se před 2 lety ujala jejího problematického provozu a dohlíží a zajišťuje, aby z ní nevytékaly škodlivé látky. Mimo to se také podílí na opravách stávající kanalizace.

Na čistírnu jde „díky“ špatné anebo neexistující kanalizaci jen část odpadních vod, které jsou v Sedlci a v Prčici produko-

vány. To se během příštího roku musí změnit. Ale o samotné stavbě kanalizace je psáno na jiném místě.

Skutečné náklady na čištění 1 m³ odpadní vody jsou nyní propočítány na neuvěřitelných 81,25 Kč. Samozřejmě tuto cenu nebudeme účtovat. Při rozhodování o výši stočného u nás jsme vycházeli z celorepublikového průměru a stanovili jsme ji na 20 Kč.

Dotazníky, které nyní dostáváte, jsou prvním dokladem, na jejichž základě bude následně sepsána smlouva na vypouštění odpadních vod. Mnohým z nás se to zdá zbytečným papírováním, ale nevyhneme se mu. Ukládá to zákon č. 274/2001 Sb., který platí od začátku roku 2002. To znamená, že

už koncem roku 2001 měly být tyto smlouvy sepsány se všemi, kdo vypouští v Sedlci-Prčici ze své nemovitosti nějaké odpadní vody. Pokud někdo tvrdí, že kanalizaci nepotřebuje, protože má jímku (která nesmí mít přebytek) a vyváží ji, pak jde lehce spočítat, jak často ji musí vyvážet a to bude muset dotyčný náležitě dokladovat. Nehledě na to, že stavební zákon a zákony o životním prostředí jsou už natolik přísné, že každý, kdo bude chtít své odpady vypouštět do jímky, bude muset dokazovat, že jeho jímka odpovídá přísným evropským parametrům. Doby, kdy jsme mohli odpadové vody bezplatně vypouštět do země, do potoků, jsou nenávratně pryč.

-MK-

Zemědělce trápí ceny

Titulek v novinách hlásí: „Zemědělci pláčou. Další dobrá úroda sráží ceny.“ Jak to muto výroku rozumět? Pro odpověď na otázku i na mnohé jiné jsem si proto zašla na **Farmu Prčice s.r.o.** a hovořila zde s jejím ředitelem **Ing. Zbyněkem Koblihovou**.

„Pro naši zemědělskou společnost není současné počasí právě příznivé. Neustálé deště nám zabránily včas sklídit, klesla kvalita zrna a tím i jeho tržní cena. I když jsem se snažil podobný vývoj předpokládat, nepříznivý stav nám kupříkladu snižuje možnost investovat do rozvoje výroby, efektivitu práce, do nutných rekonstrukcí našeho hmotného majetku a pod. Ceny zemědělských produktů jsou ale problémem celoevropským, řekl bych dokonce celosvětovým a tak složitým, že se na tuto otázku ani jednoduše odpovědět nedá.

V západní Evropě si dávno uvědomili, že zemědělskou produkci ovlivňuje celá řada faktorů a jsou v podstatě dvě možnosti, jak nechat zemědělskou prvovýrobu přežít. Buď držet ceny zemědělských produktů na současné úrovni a nutit tím zemědělce prodávat pod úrovní výrobních nákladů a následně tuto disproporci formou dotací dorovnat, nebo nechat celou výrobní vertikálu prodávat za ceny, které pokrývají náklady s přiměřeným ziskem, což by mělo za následek prudký nárůst cen potravin. Evropa si zvolila první možnost, protože možnost druhá je nejen velkým ekonomickým problémem ale zejména politickým.

Tlak tržní ekonomiky a politiky na udržení cen potravin má za následek velké rozvíření nůžek mezi vstupy a výstupy. Ceny vstupů (nafta, osiva, hnojiva, stroje) se zvýšily cca 20 krát. Ceny zemědělských výrobků zůstávají ve velké většině na úrovni před rokem 1989 (obilí, maso, mléko). Zde je vidět velká disproporce. Když použijí průměr - je to stejné, jako by se dnes škodovky prodávaly za 60 000 Kč. Spotřebitel by to jistě uvítal, ale automobilka by tento stav dlouho nevydržela. **Zemědělské dotace jsou pouze nástroj, jak dorovnat ze-**

mědělci ztrátu způsobenou pokřivením tržního prostředí v celém potravinovém řetězci. I když jsme dnes již součástí Evropské unie a v podstatě by dotační politika měla být pro všechny státy shodná, všichni dobře víme, že tomu tak není. Dovedu si však představit i model, kdy budeme pracovat bez dotací, ale pak to pocítí spotřebitel na své peněženice. Zemědělská dotační politika nemá za cíl pouze dorovnávat tuto ztrátu výše citovanou, ale klade si za cíl řešení nezaměstnanosti v celém venkovském prostředí, kvality života, ekologie apod. Jak se toto poslání bude dařit konkrétně naplňovat jsem sám zvědav.

Ekologické myšlení nám není až tak cizí i když vyloženě ekologickým zemědělstvím se přímo nezabýváme. V takovém měřítku, v jakém hospodaříme my, by to ani nešlo. Abychom mohli udržet produktivitu, musíme chtít, nechtít udržet určitou intenzitu výroby. Jsme ale v prostředí, kde bude postupně intenzivní zemědělská výroba nahrazována extenzivní. Tento proces byl u nás v loňském roce nastartován. Je to ale všechno o penězích. Když se rozhodnu pěstovat ekologicky čisté potraviny bez pesticidů, budu mít tím pádem nižší produkci a tím se i zvýší výsledná cena produktu. A já se ptám, když bude na krámu chleba za 20,- korun a vedle něho chleba z ekologicky

vypěstovaného zrna za 40,- korun, po kterém pak sáhnete? Na vše, co se vyrobí, se musí najít zákazník. Jinak je ta konkrétní výroba odsouzena k zániku.

Jeden čas jsem se také zabýval myšlenkou, rozjet zde výrobu ekologického paliva nebo jiné ekologické výroby z biomasy, kterou každoročně produkujeme. Bohužel, stát se v této oblasti, přes veškeré proklamace o investicích do ekologie, chová velice špatně. Zde bych to neviděl ani o dotacích, jako o kvalitní legislativě. To, že to jde, vidíme v sousedním Německu a Rakousku.

Zabýváme se také z části mysliveckou činností. Naše společnost vynakládá materiálové a finanční prostředky s cílem vrátit a vytvořit přirozené prostředí pro život zejména drobné zvěře (bažant, koroptev, zajíc apod.). K tomuto cíli přizpůsobujeme částečně i naši výrobní strukturu.

Kdo tvrdí, že zemědělství je podnikání jako každé jiné, ten toho o zemědělství moc neví. Není mnoho oborů lidské činnosti, kde do něčeho investujete a pak čekáte několik let, jestli se vám investice navrátí, je to velmi dlouhá obrátkovost vložených prostředků s velkou mírou rizik. Na výsledek působí celá řada faktorů (počasí, choroby, nákazy, ceny trhu a podobně), na které nemá podnikatel žádný vliv a přesto jeho výrobu významně ovlivňují.

V zemědělství se střídá dobrý a špatný rok, musíme se smířit s tím, že ten letošní zase až tak dobrý není a budeme spoléhat na rok příští.“

-av-

Když na jaře před třemi lety za zimy a hustého deště pochodovala vesnicí Chotětice parta děcek zachumlaných v pláštěnkách s bágly na zádech a mířila do kopců nad vsí, aby si zde vybudovaly tábor, jen jsme nevěřicně kroutili hlavou. „Pražáci? Tak ti tu dlouho nevydrží!“ Omyl. Vydrželi a jezdí sem stále. To mne inspirovalo k napsání článku, jak to vypadá na dětských táborech v našem kraji?

Ochránci přírody jsou ještěrky

Třetím rokem tráví v Chotěticích část prázdnin děti z Českého spolku ochránců přírody Praha, oddíl „Lacerta“, což, jak jsem se dozvěděla, znamená latinsky ještěrka. Tábor je vybaven vskutku pionýrsky, jen jednoduchými stany s dřevěnými podsadami, není tu elektrika, voda pouze ve studánce, na záchod se chodí na kadibudku a nejbližší obchod je vzdálen zhruba 6km. K dispozici je jedno auto a to jen za sucha. Vaření je ale dokonalé, na vlastnoručně vyrobeném sporáku, jak u babičky na chalupě, jen pírka mu chybí. To pak tábornické jídlo jinak chutná, obzvláště, když služba musí každé ráno na vaření připravit zásobu dřeva.

Děti se formou her učí poznávat a chránit přírodu a že je to baví svědčí i to, že se

na tři týdny izolují od televize, videa, počítačů. Každý rok má tábor speciální název, ten letošní „Raskeltská Lhota“, je naprosto smyšlený a s Kelty nemá rozhodně nic společného.

O pěkném počasí si mladí ochránci přírody museli i pro letošní rok nechat jen zdát, jedna sprška stíhala druhou a teploty se stěží vyšplhaly nad 20. Ale to jim asi až tak nevažilo. Byli v přírodě a o to jim šlo hlavně.

Naše okolí znají už dobře, letos prošli úsek od Chotetic přes Červený Újezd až po Javorovou skálu, výlet jim zabral dva dny a objevili zde prý dost zajímavého.

Tábor trval 21 dní a děti stál 2 600,-Kč na osobu - na tuto cenu jsou organizátoři obzvláště hrdí

Skauti z Myslkova

Cesta na skautský tábor u Myslkova je jak z romantického filmu. Kamenný taras vystřídá loubí z ořeší, v jeho listoví pobíhá veverka a sluníčko kreslí příjemné stíny na cestičku. V tom se před vámi loubí ustoupí a naskytne se pohled na palouk pod lesem. A na něm - tábor.

Letos zde pobýval na svém v pořadí již 47. letním táboře 309 skautský chlapecký oddíl Střelka z Prahy. A upřímně, bylo to už na první pohled znát. Vládla tu sic veselá, kamarádská atmosféra, za ní však byly cítit řád a přísná disciplína. Jak by také ne, vždyť podtextem tohoto léta byla u malých vlčat „Cesta kolem světa za 80 dnů“ - tedy vypůj-

čené téma ze známého románu od Julese Vernea a u větších skautů pak „hra na armádu.“

A vojenský duch zde byl skutečně cítit. Uprostřed tábora trůnil veliký stan s polní kuchyní, kousek vedle byly nainstalovány polní umývárny; nyní již chápu, proč je tábor ryze chlapeckou záležitostí! Slouží tu i brutar na ohřev teplé vody. Nečekejte však žádné pohodlíčko, to se na táboře nenosí, koupelna je pod širým nebem. Bydlí se po dvou ve stanech s dřevěnými podsadami, starší chlapci si však vybudovali větší stan, tzv. herberk. Ke sněmování slouží obrovské týpí při vstupu do tábora.

Na táboře na faře

Když jsem se dozvěděla, že je na sedlecké faře dětský tábor, podivila jsem se. A domluvila si schůzku s vedoucí. Jmenuje se Magda Vlčková a je velice milá.

Tábor pořádá občanské sdružení BET – AL (v hebrejštině „dům boží“) z Prahy a pobývá na něm 20 dětí. Do Sedlce se dostaly na pozvání pana vikáře Františka Masaříka a upřímně, velice jej za toto gesto obdivuji. Přeci jen, nasadit si do domu 20 malých čiperů!...Fara se tak na čas proměnila na ležení válečníků.

Když jsme u toho ležení, zajímalo mne, kde děti spí? Odpověď čekala na zahradě. Stojí tu dvě velká týpí, jedno dívčí, druhé chlapecké. Z počátku prý o nocování v nich byl velký zájem, protože by se však všechny děti do stanů nevešly, musely některé spát v ložnicích v budově a vystřídat se. To ale platilo jen do první velké bouřky, pak se počet nocležníků v týpí výrazně snížil.

Kuchařku si přivezly vlastní a ta se o ně stará znamenitě. V den mé návštěvy chystala kuřecí vývar, smažené rybí filé s bramborem a rybízový koláč. Ten tu už budou mít podruhé. Zdroj rybízu jsem objevila ve farské zahradě. Zkrátka, jako u maminky.

Program je pestrý a i když tu jsou děti od pěti do jedenácti let, nikomu se nestýská. Hrají celotáborovou hru ARCHA NOEMOVA a této hře je podřízeno vše. Za každý splněný úkol dostávají body – ARCHY do speciálních průkazů. Ačkoliv počasí ani těmto dětem zatím příliš nepřeje, hrát a výletům po okolí to rozhodně nebrání. Navštívily už Chýnovské jeskyně, „objevily“ pramen na Ježovce, prozkoumaly naše městečko a jeho okolí.

Tábor je čtrnáctidenní a stojí 2 100,-Kč.

Avšak nejdůležitější se zdá pro táborníky být vedle stožáru s oddílovými zástavami zvláštní obrovský kruh, umístěný mezi stany. Jedná se totiž o hvězdnou bránu (v noci dokonce i svítí), kolem níž se odvíjí veškerá táborová dobrodružství. Spadla prý z vesmíru a prvním úkolem dětí ji bylo sestavit dohromady. Tou pak chlapci prochází a plní jednotlivé úkoly. O těch mi zaniceně vyprávěly vedoucí tábora Standa Zeman, který byl v roce 1962 zakládajícím členem oddílu a rover Tomáš Hejda, přezdívkou Mudrc - oddílový odchovanec.

Režim dne je obdobný, jako u jiných táborů, zajímalo mne, čím se tento liší. Chlapci drží služby, ty jsou celodenní, začíná v pět odpoledne a trvá až do pěti do rána, kdy jej vystřídá další. Mají s sebou kola a na nich vykonávají menší zajíždky po okolí ale i náročnější výlety - byli na Vysokém Chlumci, na Zvěřinci, několikrát v Sedlci-Prčici.

Liší se také v takzvané ranní gymnastice, i zde je znát chlapecký drill. Zkoumá se znalost značek, psaní Morseovy abecedy, znalosti skautingu, pochodových značek... Ti nejlepší pak obdrží při závěrečném večerním ceremoniálu diplom MOZEK 1., 2., 3. velikosti. Vyzkoušeli si střelbu ze vzduchovky, sportovních luků, oštěpů.

Ani tomuto kraji se však letošní bouřky a průtrže nevyhnuly, voda se prý valila tábo-

rem, musely se vykopat odvodňovací stružky. Bylo to však dobrodružství a o tom to celé je! Ačkoli jsem táborníky navštívila v den, kdy se již pomalu ale jistě balili, odjížděla jsem odtud s dobrým pocitem, že náš kraj se stal na tři týdny útočištěm 21 pražským dětem, které si to tu náležitě užily a budou na svůj pobyt zde jistě dlouho vzpomínat.

Měla jsem již toto téma uzavřené, když se ve dveřích našeho infocentra objevila

drobná dívka a sháněla se po mě. Že se prý dozvěděla o tom, jak navštěvuji dětské tábory a píše o nich. A že by mě chtěla na jeden takový pozvat. Zprvu jsem ji chtěla odmítnout, když se ale zmínila, že na tomto táboře pobývají děcka z našeho města a okolí, zajásala jsem. BINGO. Tak přeci, i místní děti tráví své prázdniny i jinak, než jen vysedáváním na lavičkách na městě nebo, a to je ještě horší, děláním neplech po okolí.

V Trkově u Rybníka

Dostat se na tenhle tábor bylo pro mne nejsložitější. Ne proto, že by byl nějak extrémně daleko, ale vedla k němu tak rozbahněná cesta, až jsem měla strach, že na ní utopím nejen své boty, ale i auto. Nakonec jsem však dorazila a byla okamžitě vesele vítána. Že tu jsou všichni jedna bezva parta, to je vidět hned na první pohled.

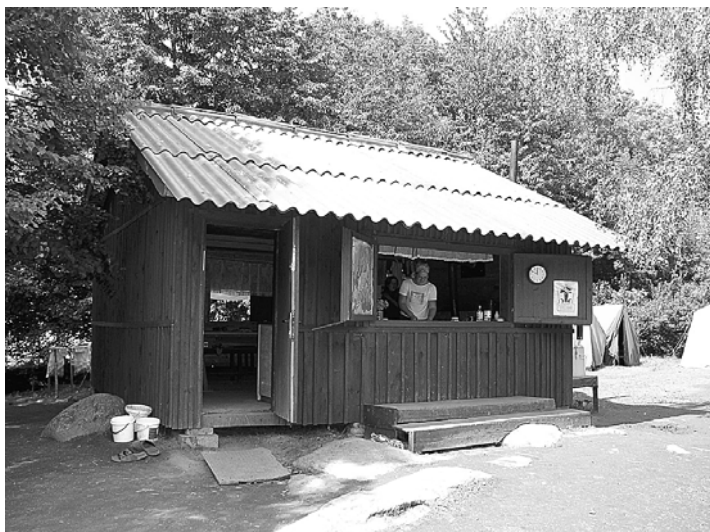
Zřizovatelem tábora je asociace ATOM Sedlec-Prčice. Nejsou to ani skauti, ani ochránci přírody, jsou tak nějak všechno dohromady. Hlavně jsou mladí a mají chuť si hrát. Vedoucí se rekrutovali z bývalých odchovanců této organizace ze Sedlčan, od

nich měli také na 14 dní tábor zapůjčen. Jsou tu již po třetí a jak sami říkají, už by ani nikam jinam nechtěli.

Zařízení je již propracováno do nejjemnějších detailů. Stojí tu dřevěná klubovna s kuchyní, v té je dokonce i plynová lednice a parádní sporák na dřevo. Tábor má vlastní studnu s pitnou vodou, „koupelnu“ se sprchami (teplá voda je samozřejmostí!), jídelnu i spižírnu. Zásobování se provádí pravidelně na kole z Nedrahovic, maso a ostatní autem ze Sedlčan.

Největším kladem tohoto místa je blízkost překrásného Podlesného rybníku. Do-

brodružství na kanoích se přímo nabízí. Táborová hra je o pirátech a námořnících-objevovatelích. Děti procestují formou her celý svět, jeden den jsou třeba cestovatelé v Africe a druhý den polárníci na pólu. Když jsem se zeptala na největší letošní zážitek, všichni svorně konstatují – jsme prolití. Berou to však jako součást báječného prázdninového dobrodružství. Jsou výborná parta a jistě nebudou mít problém zaplnit tábor i v příštím roce. Podmínkou k přijetí dítěte na tábor je věk 6 – 15 let a chuť strávit 14 dní v kolektivu bezva kamarádů. Letos pobyt zde stál 1 400 Kč.

Až se zima zeptá...

Máte ponětí, co všechno má na starosti vedoucí Služeb s.r.o. v Sedlci-Prčici? Já to nevěděla, a proto jsem jej požádala o malý rozhovor, z kterého se nakonec stala příjemná hodinka.

Léto vrcholí, máme po posvícení (psáno 15. srpna) a venku vládne spíše listopadové počasí. Co vše musíte ještě do zimy stihnout?

„Je toho stále dost, teď právě musíme uklidit po posvícení město. Dohodnuté je, že ti, kteří si pronajali na náměstí prostory, po sobě i uklidí, ale tak ideálně to však nikdy nedopadne a z větší části úklid stejně zůstane na nás. Dneska v tomhle počasí (prší, jen se leje-pozn. redakce) tam jsou čtyři pracovníci. Ale úklid města je práce celoroční. Jedna nebo dvě pracovnice permanentně chodí s koštětem a lopatou a uklízí nejfrekventovanější místa.

Hlavně u kašny, před obchody a na autobusové zastávce, kde se během školního roku zdržují děti a nadělají nejvíce nepořádku. Také zajišťujeme sekání trávy v Sedlci-Prčici a v Měšeticích, která letos opravdu roste, i ostatní údržbu zeleně (stříhání živých plotů, ořez stromů, atd.)

Dále zařizujeme drobné opravy veřejných prostor, na to máme zednickou čet. No a od září začneme navázet posypový materiál smluvním partnerům, aby tak byli připraveni na zimu. K městu patří asi 70 km obecních komunikací, to bychom a naším počtem pracovníků ani techniky nezvládli, proto máme území rozděleno do několika úseků. Služby obhospodařují asi 1/7. Patří mezi ně všechny komunikace v Sedlci, silnice do Uhřic, samotné Uhřice a také Sušetice. Také prohrnování některých chodníků jak v Sedlci tak i v Prčici. Když k tomu připočteme drobné opravy městského bytového fondu, městského majetku, veřejného osvětlení, kanalizace, komunikace, práce pro místní občany i firmy (kterých také není málo), svoz tříděného odpadu, mají naši pracovníci celý rok co dělat.“

Svoz tříděného odpadu, to je zajímavé téma. Město a okolí je poměrně hustě vybaveno nádobami na tento odpad. Jak je to například s sběrem PET lahví?

„V současné době máme na celém našem území rozmístěno 36 kontejnerů, jsou to ty žluté zvony. A až to bylo již stokrát řečeno, stále lidi nevědí, co sem patří a co ne. Často si tyto nádoby pletou s popelnicí a házejí tam domovní odpad. Nejspíše je to úmysl, nebo spíše pohodlnost, protože se to opakuje na stejných místech. Ale pokud mohu posoudit 3 roky, kdy je na Sedlecku sběr PET zaveden, situace se neustále zlepšuje.“

Mohl byste tedy zopakovat, co patří do žlutého kontejneru?

„Patří sem pouze PET lahve od nápojů, samozřejmě neznečištěné, zmáčknuté, dále pak obalové folie z PET lahví v kterých se

obvykle po 6-ti prodávají, smršťovací folie a od loňského roku jsme pokusně zavedli i sběr nápojových kartonů (TetraPack) t.j. krabice od mléka, džusů, vína, a pod. Bohužel se nám zatím nepodařilo zajistit vhodného odběratele ostatních plastů jako jsou láhve od aviváže, kanistry, kelímky od jogurtů, rozbité hračky, takže ty do kontejnerů též nepatří.“

Jak je ve městě vyřešen sběr nebezpečného odpadu? V Sedlčanech byl otevřen sběrný dvůr?

„Je vypracovaný projekt na modernizaci celých Služeb vč. sběrného dvora, ale šlo z něj, samozřejmě nebyly na to peníze a změnily se priority. Dnes je nebezpečný odpad přijímán ve dvoře za městským úřadem, kde je sice nějak ukládán a zhruba 3x do roka odvezen, ale není to řešení právě ideální. Nejsou dodrženy správné postupy, jak by mělo být s takovýmto odpadem nakládáno. Snažili jsme se vyhovět občanům, aby mohly nebezp. odpad uložit pozdě odpoledne a o víkendu, to však znamená, že se tak děje bez dohledu našeho zaměstnance a následného zajištění dvora. Setkáváme se pak s problémem, kdy se mladí „vandalové“ baví tím, že rozbíjejí vyřazené el. spotřebiče, rozlévají plechovky s barvou a pod. Občané ani nevědí, jak je dnes pro obec nákladné tento odpad likvidovat. Například likvidace jedné staré lednice nás stojí 700,- Kč, televizor 120,-Kč, plechovka nepotřebné ztvrdlé barvy 18,-Kč za kg, stará pneumatika 3,-Kč za kg!

Peníze to je vůbec bolavé téma, já chápu, že rada města pokládá za prioritu vybudování kanalizace, nelze však takto razantně omezit i jiné činnosti ve městě. Služby s.r.o. vznikly protože to město chtělo a přibližně @ faktu-

race směřují právě na městský úřad. Proto nyní trochu trpíme úsporným programem radnice. Asi všichni by si měli uvědomit, že bez technických služeb to dnes už prostě nejde. Naše město má tu smůlu, že je moc malé počtem obyvatel z čehož se odvíjí přísun peněz, ale veliké rozlohou spravovaného území a přesto musíme i přes snížený rozpočet zabezpečit všechny služby, údržby, přepravy, svozy. Mnohdy jsou náklady na dopravu vyšší než vykonaná práce.“

Kam mohou občané uložit odpad ze zahrádek?

„U Rohova jsme otevřeli skládku zeminy, kamení, čistého stavebního odpadu. Zaváží se tam stará úvozová cesta, která již byla neprůjezdná a na dnešní vozidla úzká. Po zavezení se bude opět moci používat. Nemůže se tak konat nahodile, je nutné se nejdříve s námi dohodnout. Druhou skládku pak provozujeme na konci Sedlce směrem k Nechvalicím, zde je ukládán kompostovatelný odpad. Ale opět je nutné skládkování předem domluvit, nejlépe zavolat na tel 317 834 514 nebo mobil 731 406 450. I když je na obou skládkách cedule se zákazem, pravidelně se zde objevuje vyklopený materiál a samozřejmě i takový jaký tam nepatří. Skládka u Rohova je zpoplatněna.“

Máte něco na srdci, co by měli naši čtenáři vědět?

„Ano. Trápí mě velká míra vandalizmu, který u nás ve městě panuje. Snad je to tím, že tu nemáme vlastní policii. Jak je třeba ničeno hřiště na Starce. O lavičkách a odpadkových koších už ani nemluví.“

Co tedy odpoví pracovníci Služeb až se zima zeptá..., to už nyní vím a jejich nelehkou práci jim ani v nejmenším nezávidím. Konec konců, oni ani v zimě nelenoš. Ale o tom zase někdy příště...

S vedoucím Služeb Sedlec-Prčice s.r.o. hovořila Alice Valsová.

Služby Sedlec-Prčice s.r.o. nabízejí provedení těchto prací:

Autodoprava – Avie kontejnerová – sklápěč 4, 5t,
hydraul. ruka s prac. košem-12m
– Multicar
– Liaz – sklápěč 8t

Zednické práce

Údržbu zeleně (sekání trávy, ořez stromů)

Čerpání jímek

Přistavení kontejneru a odvoz vč. zajištění skládkovného (komunální, nebezpečný odpad, suť, zemina)

Zemní práce

Řezání asfaltu, betonu

PŘIJMEME PRACOVNÍKA.

Kontakt: 317 834 514, 731 406 450

Vyřezání keřů

Jistě jste si při posvícenských oslavách i přes četné pouťové atrakce a maringotky povšimli, že se prosvětílil prostor na Vítkově náměstí před Informačním střediskem. Je to proto, že byly vyřezány staré tuje.

Nejdříve jsme řešili, zda by se nedaly jen nějakým způsobem upravit, prořezat a omladit, ale přestárlé keře byly již z převážné části vyžilé a uvnitř suché. Proto se vedení města po dohodě s odborníky rozhodlo k tomuto radikálnímu kroku, který provedli pracovníci TS Sedlec-Prčice. Co se vysadí místo vyřezané zeleně zatím není jasné, byla bych pro nějaké pěkné kytičky, těch je v našem městě stále málo a ke koloritu náměstíčka vždy patřily a patří.

-AV-

„Hry bez hranic“ již potřetí

V roce 2003 borotínský učitel Ladislav Zrůst přišel s myšlenkou, aby se v Borotíně uskutečnily Hry bez hranic, soutěž mezi obcemi v netradičních disciplínách...

Od té doby se „Hry“ uskutečňují pod patronací Společenství obcí Čertovo břemeno. První ročník vyhrál Pikov, druhý pak v roce 2004 Červený Újezd s právem uskutečnit „Hry“ ve své obci. Proto se v sobotu 2. 7.

2005 za hojné účasti diváků sešlo v Červeném Újezdu osm družstev. O vítězství bojovala od první disciplíny družstva především Pikova, Jistebnice a Sřezimíře. Po poslední – desáté disciplíně se radovala z vítězství Jistebnice, které patří mé blahopřání k úspěchu a občanům Červeného Újezdu děkuji za uspořádání „Her“ a vytvoření dobré zábavy pro všechny soutěžící i diváky.

Myslím si ale, že není ani tak důležité, kdo v této netradiční soutěži vyhraje, jako to, že se mladí lidé ze sousedních obcí, kteří se mnohdy ani neznali, scházejí, soutěží spolu a dobře se baví... Takže, za rok na začátku léta se snad všichni ve zdraví sejdeme v Jistebnici...

Ing. Antonín Brož
předseda Společenství
obcí Čertovo břemeno

Kulturní podzim ve městě

Léto pomalu končí, prázdniny a dovolené máme zdárně za sebou a i když jsou fotografie z cest možná ještě vlhké, náš život se pomalu, ale jistě vrací zpět, k normálu. Pravda, bude zřejmě ještě chvíli trvat, než se rodičům a pedagogům podaří zklidnit děti a přitáhnout jejich myšlenky zpátky k učení; mají si toho po prázdninách tolik co vyprávět... Nedá se však nic dělat. Září je tu a s ním i pravidelné povinnosti.

Aby váš návrat do reality všedních dnů byl pro všechny co nejméně bolestný, o to se bude snažit i Infocentrum. Na září jsme pro vás připravili prodejní výstavu obrazů sedlčanského výtvarníka **Petra Šůsy**. Mnozí z vás jeho dílo znáte a možná i některý z jeho obrázků vlastníte. Výstava je otevřena denně v galerii Informačního střediska v Prčici. Nenechte si ujít příležitost ke shlédnutí a třeba i k prvnímu vánočnímu nákupu obrázků z našeho venkova, jak je Petr Šůsa umí. S malířem vás blíže seznámíme v článku „Petr Šůsa - obrazy“.

Výstavu obrazů doplníme loutkami z majetku divadelního spolku **Fikar z Nadějkova**, jejichž tvůrcem je Ing. Zdeněk Černý, Nadějkovský starosta. O tomto divadelním spolku si pak blíže popovídáme v některém ze zimních čísel ND.

Na měsíc říjen připravujeme výstavu umělecké batiky voticke výtvarnice paní **Ljuby Vitkovské**. A slibuji, že se vám bude líbit. Křehká, až éterická krása jejích děl připomíná spíše duhu, šat víly či křídla motýlů. Rozhovor s touto velmi příjemnou ženou si budete moci přečíst v příštím čísle ND.

Na říjen, konkrétně na pátek 28.10., je také připraveno další letošní divadlo. Sáhli jsme tentokrát k mluvenému slovu a to ve svérázném podání pánu **Náhlovský & Mladý**. Patříte-li též ke ctitelům této dvo-

jice komiků a těšíte se již na oblíbené historky o Krušnohorecích, zajistíte si včas vstupenky.

Jedním z mediálních partnerů letošního Celorepublikového setkání v Uhřetěbuzi a Derby Sedlec versus Prčice 2005 je i náš časopis. Proto je pro zájemce na Informačním centru k dispozici CD s videosekvencemi z těchto akcí. Zároveň děkuji panu Peterkovi, který nám obě CD zapůjčil.

Informační centrum Sedlec-Prčice

Pěkná hodinka

Že v pondělí po posvícení bývá „pěkná hodinka“, to Sedlecko-Prčičtí dobře vědí. Tak se i letos sešli milovníci hezké písničky na posezení při harmonice v hospodě „U Škrpálu“. Chystala jsem se na ni i já s manželem, ale v tom chladném a sychravém počasí jsem nakonec v teple doma u televize usnula. Proto jsem se musela zeptat někoho z přítomných, jaké to letos U Škrpálu bylo? Odpověděl mi za pořádající ČSDH Prčice pan Milota.

„Pěknou hodinku se snažíme pořádat každý rok. Letos se sešlo přes šedesát lidí, převážně starší generace, i když byli mezi nimi i mladší! Zpívalo se a tančilo až do pozdních nočních hodin. Na harmoniku hráli pánové Hošnovi s panem Račkem oblíbené hitovky jako třeba „Co ste hasiči...?“, „Sokolici“ nebo „Na tý louce zelený...“ Venku sice panovalo psí počasí, uvnitř v sále ale vládla příjemná nálada a mnohým se nechtělo ani domů.“

-av-

PETR SŮSA – OBRAZY

Od 5. září 2005 bude v prostorách galerie Informačního střediska Sedlec-Prčice vystavovat své obrazy sedlčanský výtvarník **PETR SŮSA** *13. 6. 1963

Vyučil se aranžérem v Berouně (ukončil v r. 1981) a po vyučení nastoupil do podniku Jednota (externím žákem A. Lišky), později pracoval v propagačním oddělení s.p. STROS Sedlčany, od r. 1992 pak působí jako výtvarník Kulturního domu J. Suka v Sedlčanech. Zde vytváří m.j. i divadelní scény sedlčanským ochotníkům, s nimiž také hrál. Od počátku 80. let tvoří olejomalby (dnes více než 1000 obrazů), o které je velký zájem pro jejich čitelnost a srozumitelnost. Spolu se Zdeňkem Šťovíčkem založil výtvarný kroužek. Jeho dílo je zastoupeno v 11 zemích.

Výstavy – samostatné:

1982 rodné Dublovice (později zde vystavoval ještě asi 6x)

1982 Sedlčany (vystavoval zde ještě v letech 1988, 1990, 1992, 1994)

1988 Kladno

1994 Sedlec-Prčice (zde vystavoval také před deseti lety v r. 1995)

1996 Vlašim

1996 Rožmitál pod Třemšínem (též v r. 1998, 2000)

Výstavy kolektivní:

1984 Litoměřice

1988 Kolín

Literatura: Kulturní kalendář města Sedlčan

Někdy dá více práce obraz vymyslet, než ho potom namalovat. Přijít na to, co a jak chci udělat. Střídám oblíbené náměty – Dublovice, Sedlčany, Vysoký Chlumec, větrák u Příčovic, západy slunce a hladiny rybníků. A pak je třeba udělat změnu. Přijde série aktů, květin, zátiší nebo i třeba náboženských motivů. Zkusil jsem malovat mlhu, déšť, padající sníh, noc. Nebo něco podle starých mistrů. Ne proto, abych se jim rovnal, to nejde. Protože se jim obdivuji.

Někdy bych rád na obraze něco rozpo-
hyboval, nebo aspoň rozsvítil. Na jednom tedy byly alespoň vsazené pouliční hodiny (budík), pokus se svítící pouliční lampou se zatím nepovedl. Svítilo to moc do očí.

Jeden obrázek jsem maloval levou rukou, abych si dokázal, jestli to jde. Pomaloval jsem dřevo, sklo, plech, látku, zrcadlo nebo zeď. Ještě jsem nezkusil strop, ale doufám, že to stihnu. Už ale nestihnu ukázat svoje obrázky těm, na kterých mi moc záleželo. Už to není možné a to je mi opravdu moc líto.

Svoje tajné přání zatím prozrazovat nebudu. Další pokus. Třeba ho uvidíte na některé další výstavě. Bude-li. Pál bych vám to.

Petr Sůsa

Sborník Český Merán 2004 v prodeji

Co v něm tentokrát naleznete?

Příběh Josefa Jelínka – Abbé Josef Jelínek – slavný muzikant, Sedlečský rodák, přítel W. A. Mozarta, Ludwiga van Beethovena, J. Haydna... od spisovatele O. Janky.

Betlémská kaple v Prčici – historie i současnost evangelické víry a jejího svatostánku v Prčici. Autorka K. Křeměnová

Prčice nikdy nebyla Plankenberk – jaká je historická pravda o jménu města „Prčice“? Na to se nám pokusí odpovědět J. Kofroň.

Nemocnice v Prčici – v tomto roce tomu bude 160 roků. kdy byla uvedena do provozu jedna z nejstarších nemocnic v Čechách... Autoři: V. Kapková a J. Kofroň.

A další zajímavé příběhy a historické skutečnosti...

Cena publikace činí 80,-Kč a koupíte ji na obvyklých prodejních místech. –r–

Správa Chráněné krajinné oblasti Blaník zve všechny milovníky přírody na slavnostní

Otevření Naučné stezky Malý Blaník – Podlesí

které se bude konat v **neděli 25. 9. 2005** od 10 hodin

Sraz účastníků je v 10 hodin na parkovišti mezi Velkým a Malým Blaníkem.

Po odhalení úvodního panelu si společně projdeme naučnou stezku.

Po cestě nás čeká:

- ukázka chytání a kroužkování ptáků
- ponoříme se do světa vodních breber Býkovických rybníků
- pro zájemce je připravena plavba pramíci po rybníce - za doprovodu zkušného převozníka

Naučná stezka má celkem 9 zastavení a vede po okruhu dlouhém asi 5,5 km přes přírodní rezervace Malý Blaník a Podlesí.

UPOZORNĚNÍ

Základní umělecká škola Sedlec-Prčice přijímá nové žáky do tanečního a výtvarného oddělení. Zájemci se mohou hlásit přímo v ZUŠ, nám. 7. května 59.

Před 190 lety, na sv. Václava r. 1815 byl položen základní kámen ke stavbě mostu mezi Sedlčí a Prčicí.

Majitelkou přeckého panství se stala zvláštním řízením osudu Johanka, dcera místního učitele Olivy. Zdědila totiž majetek Malovců, který se skládal z Prčice, Uhřic, celkem sedmi dvorů, pivovaru, lihovaru, cihelny a 440 měr lesa. Když se potřetí vdala, nechala polovinu panství připsat manželovi – Karlu Burkovi. To byl pražský měšťan, majitel brašnářské dílny, který zbohatl na vojenských dodávkách. V Prčici se pustil do mnoha podniků, mj. i do stavby mostu.

Karel Burka pojal slavnost položení základního kamene velkolepě. Pozval na ni i hejtmana Berounského kraje, do něhož jsme tenkrát patřili. Přímou o desáté hodině zpívána mše o Archandělu Michaelovi. Manželé Burkovi ale netušili, že most a další nákladné stavby je přivedou na mizinu. Po patnácti letech se panství stane majetkem věřitelů, které přijde jeden strom na pouhých 10 krejcarů.

V roce 1822 byl most dokončen a konečně vznikla přímá spojnice mezi Sedlčí a Prčicí včetně nové ulice podél parku. Spokojená nebyla pouze uhřická obora, která přišla téměř o všechny duby, z nichž byly tesány piloty pod základy do málo únosného terénu. Nakonec byl most ozdoben dvěma Platzerovými sochami v nadživotní velikosti vytesanými v r. 1819. Most, který by svou délkou mohl překročit i Vltavu byl postaven v tehdy módním slohu – empiru. Empír se objevuje v době prohlášení Napoleona císařem, a pak ještě po celou první polovinu devatenáctého století.

SVĚTCI

Svatý Florian byl původně důstojníkem římského vojska. Během pronásledování věřících za císaře Diokleciána se vypravil do města Lauriaka (dnes město Enns v Rakousku) na soutoku řeky Enže s Dunajem. Potěšit a povzbudit tamější křesťany. Protože se netajil svou vírou, byl zatčen, mučen a nakonec s kamenem na krku svržen do řeky. Proto jeho sochu většinou nalézáme u vody. Je také ochráncem před požáry, mezi jeho atributy patří voda ve kbelíku a hořící dům.

Na obrázcích vidíme dvě slohově odlišná zpodobení sv. Floriána. První socha sv. Floriána od I. F. Platzerova „otce“ asi z r. 1775 stojí před tábořským kostelem. Druhá od I. M. Platzerova „syna“ z r. 1819 je z našeho mostu. Prvá má ještě barokní ráz, druhá už je klasicistní.

Svatý Jan Nepomucký, patron mlynářů, vorařů a všech, kteří potřebují pomoc u vody. Johánek z Pomuku pocházel ze stejnojmenné vsi v západních Čechách, později se nazývala Nepomuk. Od r. 1389 zastával úřad generálního vikáře pražského arcibiskupa. (Náš krajan Boreš Maníkův z Prčice zastával tento úřad o 16 roků dříve.)

Václav IV. chtěl založit biskupství v západních Čechách. Johánek z Pomuku královské vůli nedbal a na příkaz arcibiskupa tomu zamezil. Arcibiskup utekl do Roudnice a Jan padl do rukou rozzlobeného krále. Musel pak čelit výbuchu nepřítelů hněvu Václava IV. a nevydržel mučení. Jeho mrtvé tělo nechal král svrhnout 20. března 1393 z Kamenného mostu do Vltavy.

Na vzniku svatojánské legendy má největší podíl Václav Hájek z Libočan, který psal svoji kroniku o 150 let později. Také další, např. jezuita Bohuslav Balbín, kteří od Hájka opisovali. Jejich práce přinesly svatořečení v roce 1729, ale také zdvojení postavy Johánka z Pomuku.

První, Johánek z Pomuku, skutečný člověk z masa a kostí, zemřel mučednickou smrtí, jak bylo výše popsáno, 20. března 1393. Nepřipadala ale u něho v úvahu možnost, že by porušil královnino zpovědní tajemství, což legenda přinášela. V té době žila druhá Václavova manželka Žofie, která měla za zpovědníka zřejmě Mistra Jana Husa.

Druhý, neexistující Jan Nepomucký, dostal do vínku datum úmrtí o deset let dřívější, 16. květen 1383. To ještě žila první Václavova manželka Jana. Nepomucká legenda se pak mohla doplnit závažným údajem – král Václav IV. se snažil dostat z mučeného Jana zpovědní tajemství. Za svatého byl papežem Benediktem XIII. prohlášen tento druhý. Tak najednou existovali Janové dva.

Tato situace byla hlavním důvodem k odstraňování mnoha soch sv. Jana po ukončení 1. světové války. Mj. ve Svatojánských proudech, v Jistebnici skončil sv. Jan v rybníce v r. 1920 a u nás o tři roky později neznámý pachatel urazil soše hlavu a hodil ji do potoka. Přesto byl Jan Nepomucký jedním z Čechů, jejichž pověst šla světem.

Nepomucký kult se rozšířil po celém habsburském impériu, jihozápadní Evropě, dokonce ho jezuitští misionáři přenesli do jižní Ameriky a Asie.

SOCHAŘI

Platzerové patřili do slavné sochařské rodiny, která tvořila v Čechách po dobu čtyř generací.

Zakladatelem byl **Jan Benedikt Platzer** – „děd“. Byl to řezbář a kameník, který zemřel v Plzni r. 1725. Plzeňskou dílnu pak vedl Lazar Widman (jeho sochy jsou ve Smilkově). U obou se učil nejslavnější z rodu Platzerů:

Ignác František Platzer – „otec“ (1717 – 1787). Byl to velmi pracovitý umělec s vysokými tvůrčími nároky. Po studiích ve Vídni se usadil v Praze. Celých třicet let dodávala jeho dílna sochařskou výzdobu Pražskému hradu, včetně monumentálních sousoší u vchodu. Dodal též celou výzdobu nejslavnějšímu baroknímu chrámu sv. Mikuláše v Praze na Malé Straně. Jeho sochy najdeme v řadě pražských paláců a na zámcích v Dobrušce, Bečvárech, Hoříně, Kozlu, Lnářích aj. Byl i autorem sochy sv. Norberta na Karlově mostě.

Ignác Michal Platzer – „syn“ (1757 – 1826). Nebylo mnoho sochařských dílen, které dokázaly udržet svůj provoz při těžkém společenském přelomu v osmdesátých letech 18. století (reformy Josefa II.). K nejodolnějším patřil zejména rod Platzerů. Zatímco otec tvořil především v barokním a rokokovém slohu, syn se musel vyrovnat s nově nastupujícím slohem – klasicismem, jehož součástí je empír. Dílnu bezpečně převedl do 19. století a tím pomáhal vzniku moderního českého sochařství. Syn je autorem soch v Praze na Strahovské knihovně a na Šporkovském paláci v Hybernské ulici. Je také autorem našich soch sv. Floriána a sv. Jana Nepomuckého střežících Burkův most. Jejich modely se zachovaly v Umělecko - průmyslovém muzeu v Praze.

Josef Platzer - bratr předešlého (1751 – 1810), byl jediným členem sochařské rodiny, který se rozhodl pro malířství. Tvořil dekorace pro nově postavené Nosticovo divadlo v Praze, v zámeckém divadle v Litomyšli se zachovaly dvě jeho opony a šestnáct kompletních souborů kulis. Císař Josef II. u něho objednal práce pro dvorní vídeňské divadlo a další císař Leopold II. ho jmenoval dvorním divadelním malířem.

Ignác Platzer nejmladší – „vnuk“ (1799 – 1853), zanechal po sobě dílo, které rozměrem i významem bylo menší, než práce jeho předků.

Kniha živých už i u nás!

Dobrá zpráva nejen pro milovníky historie: ojedinělá publikace **Kniha živých**, o níž jsme psali již v červnovém čísle **Náš domov**, je nyní k dostání už i v sedleckém knihkupectví.

Zájemci si pro ni tedy již nemusí jezdit do pražských prodejen knih, či ji shánět přes jednoho z autorů, Lucii Truhelkovou ze Sedlce.

Na dobu fašistické okupace v knize vzpomínají např. letec RAF Ladislav Sitenský nebo filmový režisér Ladislav Rychman, bývalý válečný zajatec, historik Václav Vaško, bývalý partyzán, kytarista Štěpán Rak, kameraman Jan Špáta a mnoho dalších. Sedlecký občan pan Mika v knížce vypráví o svém totálním nasazení uprostřed bombardovaného Berlína. Dále se dozvíte, jak se dal přežít pochod smrti, kolik krajíčků chleba bylo třeba k přežití blokády Leningradu, ... Sedmnáct rozhovorů, vedených studenty novinářiny, plných bolesti, zloby, ale i odpuštění.

-r-

VZÁCNÝ DRAVEC BUDE OPĚT LÉTAT

Napínavé okamžiky zažívali pracovníci vlašimské Stanice pro handicapované živočichy Českého svazu ochránců přírody, když do rukou veterinárních lékařů Mašínových z veterinární klinika Vetmedica v Uhlířských Janovicích vkládali svého nového svěřence – vzácného dravce motáka pochopa se zlomeninou kosti pažní. Za celkové anestezie dravce prováděli na jeho křídle složitou operaci, kdy šikmo zlomenou pažní kost zpevňovali zavedením ocelového drátu dovnitř zlomené kosti.

Operace to byla náročná, trvala více než hodinu. Oba klouby přiléhající k pažní kosti musely být jemným vrtákem provrtány, přes kloubní pouzdro se do kosti zavedl drát z nerezové oceli a zafixoval proti posunu. „Pacient se během operace choval skvěle,“ usmívá se MVDr. Miroslava Mašínová, „dobře spolupracoval a bez komplikací se probudil z narkózy.“

Dnes již moták bez problémů přijímá sám potravu, rána se mu díky každodennímu ošetřování pracovníky Stanice dobře hojí a mohou se z ní vytáhnout stehy. „Jsme rádi, že se nám podařilo navázat kontakt s veterinární ordinací Vetmedica v Uhlířských Janovicích. Ordinance vlastní veškeré potřebné vybavení pro náročné operace ptáků a oba veterinární lékaři mají s nimi několikaleté zkušenosti,“ říká Lenka Šafránková, vedoucí Stanice pro handicapované živočichy ve Vlašimi.

Nedocenitelná je však mimořádná ochota věnovat se náročným odborným zákrokům u divokých zvířat ve svém volném čase nad rámec svých pracovních aktivit. Oba lékaři přistoupili k případu vskutku příkladně ve své profesi – cena za provedenou operaci by chovatele domácího mazlíčka stála několik tisíc korun. Divoká zvířata však žádného majitele nemají, není tedy nikdo, kdo by je finančně zabezpečil. Oba lékaři svůj zákrok provedli ve smyslu lékařské etiky pomoci zraněnému zvířeti, do kalkulace operace promítli jen náklady na léčiva a použitý materiál, ocenění provedené práce se vzdali.

Moták pochop díky sponzorskému příspěvku veterinárních lékařů Mašínových z kliniky Vetmedica v Uhlířských Janovicích může po ukončení rekonvalescence opustit vlašimskou záchranou Stanici. Stanice pro handicapované živočichy díky nim může hradit jen veterinární léčiva a materiál. Ani to však není pominutelná částka. Pokud máte zájem finančně přispět na nákladnou léčbu tohoto vzácného dravce, můžete své příspěvky zasílat na č.ú. 322 254 329/0800. Aktuální informace o zdravotním stavu motáka pochopa Vám rádi poskytneme na pohotovostním čísle záchrané Stanice 777 800 460.

Mgr. Daniela Mročková

CHCETE UŠETŘIT NA POVINNÉM RUČENÍ ?

JEZDÍTE BEZ NEHOD ?

Tak právě pro Vás je určena naše nabídka pojištění.

Výhody :

- Snížené segmentované sazby pro obce a menší města
- +
- Započtení bonusu od předchozího pojistitele
- +
- Mimořádný bonus (sleva) pro řidiče jezdící bez nehod

S

Příklad pojištění obsahové kategorie :

Naše nabídka	Roční pojistné vč. bonusů	
	Vozidla do 10 let stáří	Vozidla nad 10 let stáří
Obsah do 1350 ccm	Od 2 193 Kč	Od 1 959 Kč

Kontakt s Vaším městem / obcí / :

Pan Vladislav SEMERÁD tel. 737 963 033 je připraven Vás také navštívit doma a podrobně Vám naši nabídku pojištění vysvětlit.

Pokud máte auto jiné obsahové kategorie, pojistné vám pojistné vypočítáme konkrétně.

Tato nabídka platí do 31.12.2005

UNIQA pojišťovna a.s. Praha působí v České republice od r. 1993 (do roku 2001 pod názvem Česko-rakouská pojišťovna a.s.). UNIQA pojišťovna a.s. je součástí koncernu UNIQA International, který vyvíjí aktivity ve 14 zemích střední Evropy (Bosna a Hercegovina, Bulharsko, ČR, Chorvatsko, Itálie, Lichtenštejnsko, Maďarsko, Německo, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko, a Švýcarsko). V Rakousku je UNIQA největší pojišťovnou.

UNIQA pojišťovna,a.s. okresní jednatelství BENEŠOV , Vnoučkova 2131, tel.317 724 747, e-mail : vladislav.semerad@uniqa.cz

Sejdeme se pod zvoničkou...

Že k dobré zábavě při muzice není zapotřebí ani hřímající aparatura, ani taneční parket, natož pak monstrózní kulturák, to jistě víte, ale že se dá posedět jen tak, na návsi u autobusové zastávky a to hned sousedé z několika vesnic najednou...

Ano, tak nějak vypadá sousedské Posezení pod zvoničkou v Mrákotících. Sejdou se tu Mrákotičtí, Chotětíčtí, Divišovští a z Nové Hospody.

Už jsme si přivykli, že k našemu životu nepatří hospoda, i když v Chotětích kdysi bývala a bývaly tu i bály; to je však dávno pryč a vzpomínají na ty doby už jen pamětníci.

Když není hospoda, i návěs postačí. Vše začalo před třemi lety, v roce 2002, při svěcení nové zvoničky. A nápad se ujal. Jeden z aktérů prvního setkání mi prozradil, že tehdy vůbec nepočítali s větším zájmem lidí. Jak ale byli překvapeni, když přišla skupinka návštěvníků z Divišovic a už nebylo co pít!

Pravda, musí vyjít alespoň trochu počasí, jinak je veškerá snaha marná, schovat se není kam. V autobusové zastávce je pro tento večer „výčep“, vedle se udí klobásky. Vstupné tu nikdo nevybírá, taky nač? Jako taneční parket poslouží silnice, naštěstí je v těchto místech a v tuto dobu provoz na stupni nula. Zpod lehkého zahradního altánku hrají tři muzikanti, repertoár zná každý. Sejdou se tu celé rodiny, chlapi postávají u výčepu, ženské proberou novinky, mladí se pomalu vytráčí do polí a mezi tanečnický se motají děcka. Přijde vám to jako vesnická idyla? Však ona to také je! Tohle by měli vidět ti z Novy, **tak se baví lidé u nás.**

P.S. Za týden jsou všichni zváni do Chotětí k bytovce. Zde se totiž koná neoficiální „Ples chudých“ a že jde o recesi, to asi nemusím ani zdůrazňovat.

Alice Valsová, Chotětice

SDH Prčice

Historická stříkačka ŠKODA - SMEKAL

Nákladní auto typu "135" bylo zakoupeno v roce 1929 členy sboru. Výrobce byl ŠKODA-Laurin-Klement v Mladé Boleslavi. V roce 1930 - 33 byly shromažďovány finanční prostředky na přestavbu firmou Smekal. Poté byla stříkačka předvedena široké veřejnosti. V té době to byla nejmodernější motorová stříkačka v širokém okolí. V roce 1980 - 88 byla členy našeho sboru provedena její generální oprava. V plné kráse se pak předvedla při 100 letém výročí založení sboru SDH Prčice. Od roku 1988 je používána při slavnostních příležitostech doma i v okolí. Na jaře r. 2005 musela být opět provedena celková generální oprava firmou Zelenka za významné pracovní pomoci členů našeho sboru. Hlavními finančními sponzory opravy byli SDH Prčice, občané Sedlece-Prčice a Nadace pro podporu hasičského hnutí v ČR Příbyslav. Naše stříkačka je chloubou nejen našeho sboru, ale i celého údolí Českého Meránu a jsme na ni patřičně hrdí.

Vážení občané,
tímto Vás srdečně zveme dne 1. října od 1400 hod. na náměstí v Prčici
na slavnostní svěcení

HISTORICKÉ STŘÍKAČKY SMEKAL

Více informací se dozvíte v příštím čísle...

TJ SOKOL Sedlec-Prčice, oddíl kopané vás zvou na fotbal

PODZIM 2005

Rozlosování „A“ mužstva v okresním přeboru

5. kolo	17. 9.	So	16:30	Jawa Divišov	venku
6. kolo	25. 9.	Ne	16:30	Sokol Jírovice	doma
7. kolo	2. 10.	Ne	16:00	Sokol Maršovice	venku
8. kolo	8. 10.	So	16:00	Posázavan Poříčí	venku
9. kolo	16. 10.	Ne	15:30	Jiskra Struhařov	doma

Rozlosování družstva dorostu v krajské I.A třídě skup. „D“

5. kolo	18. 9.	Ne	10:15	FK Kavalier Sázava	doma
6. kolo	24. 9.	So	10:00	Sokol Nespeky	venku
7. kolo	2. 10.	Ne	10:15	Dolní Kralovice	doma
8. kolo	9. 10.	Ne	10:15	SK Kostelec u Křížků	doma
9. kolo	16. 10.	Ne	10:15	SK Benešov „B“	venku

„B“ – MUŽSTVO rozlosování soutěže IV. třídy

5. kolo	18. 9.	Ne	16:30	Sokol Miličín „B“	doma
6. kolo	23. 9.	So	16:30	Sokol Maršovice „B“	venku
13. kolo	28. 9.	Stř	16:30	Svoboda Ratměřice	venku
7. kolo	2. 10.	Ne	16:00	Sokol Drachkov „B“	doma
8. kolo	9. 10.	Ne	16:00	Sokol Heřmaničky „B“	doma
9. kolo	16. 10.	Ne	15:30	VOLNO	

Rozlosování krajské I.A. tř. starších a mladších žáků

Začátky zápasů 9:30 h (starší) a 11:10 h (mladší)

5. kolo	17. 9.	So	9:30	AFK Sokol Semice	doma
6. kolo	24. 9.	So	9:30	AFK Kolín	doma
7. kolo	1. 10.	So	9:30	FK Kolín a.s. „B“	venku
8. kolo	8. 10.	So	9:30	SK Malešov	doma
9. kolo	15. 10.	So	9:30	FK Červené Pečky	venku

Zimní lyžařské trasy na území mikroregionu Společenství obcí Čertovo břemeno

V pátek 1. července 2005 se sešli zástupci mikroregionu Společenství obcí Čertovo břemeno v Nadějkově, aby začali připravovat po loňské, velmi úspěšné zimní sezoně běžecské lyžařské trasy na sezonu 2005/06.

Zástupci Tábora, Sudoměřic u Tábora a Chyšek se dohodli na rozšíření tras a to: z Borotína do Sudoměřic, z Borotína do Mezna a Střeziměř a odtud pak do Červeného Újezdu a dále z Radkova do Tábora, z Nadějkova do Chyšek a z Veletína do Myslkova...

Nyní musíme trasy vytyčit v terénu, nebezpečná místa upravit a přizpůsobit je pro běžkaře i techniku, která tyto trasy bude upravovat. Musíme také zajistit finanční prostředky především na značení tras, výrobu a instalaci informačních panelů, hlavně na nástupních místech, připravit

a nechat vytisknout nové mapy pro lyžaře a další propagační materiály. Je potřebné opravit a doplnit značení stávajících tras, připravit parkovací plochy a zajistit pro návštěvníky ještě vyšší úroveň služeb, než tomu bylo v sezoně minulé. Mnoho času nám na to již nezbývá.

Doufáme, že i v letošním roce budou panovat příznivé sněhové podmínky a naše společné úsilí tak bude odměněno ještě větším počtem spokojených návštěvníků.

Ing. Antonín Brož
předseda Společenství
obcí Čertovo břemeno

K tomuto tématu se ještě vrátíme na začátku zimní lyžařské sezony, kdy trochu podrobněji pohovoříme o novinkách na běžecských lyžařských trasách i o sjezdovkách na Monínci.

Mistři republiky mezi námi

I když v našem kraji chybí velké vodní dílo, ani řeka tudy neprotéká a místní rybáři jsou spíše louže, přesto mezi námi žijí mistři republiky ve sportu zcela na vodě závislém - v rychlostní kanoistice. Ta se stala u nás velmi populární především díky mezinárodním úspěchům Martina Doktora, avšak kanoistický oddíl Tatran Sedlčany, který vychoval již nejednoho mistra republiky, funguje mnohem déle. Zde pod vedením zkušených trenérů začali a stále vylepšují svou sportovní dráhu také úspěšní žáci a žákyně z našeho kraje.

O víkendu 12. – 14. srpna se na překrásném umělém kanále v Račicích, v úrodném kraji pod památným Řípem, konalo další mistrovství republiky v tomto sportu. A naši zde v náročné konkurenci obstáli na výbornou.

Vojta Hlaváček ml. z Chotětic (syn bývalého starosty Ing. Hlaváčka) v loňském roce vyhrál ve své kategorii, kajak jednotlivců i dvojic, co se dalo. Letos postoupil do

kategorie starších žáků, zde je již větší konkurence a projevilo se i fakt, že je v této věkové skupině mladší. Vojta však zaváhl a dal svým soupeřům na srozuměnou, že s ním budou muset příští rok určitě počítat. Z Račic si letos přivezl do své sbírky úspěchů jedno sedmé místo a jedno čtvrté.

Jeho sestřenice Kristýna a Katka Brunovy ze Sedlce-Prčice byly letos úspěšnější. Kristýnka prokázala, že loňské úspěchy nebyly vůbec náhodné. Vystoupila na nejvyšší stupeň a odvezla si tak zlatou medaili celkem dvakrát, v kategorii kajak jednotlivců mladších žáků i v deblu spolu s kolegyní Jitkou Luňáčkovou z oddílu Jiskra Týn nad Vltavou. Její mladší sestra pak doplnila rodinné kovy ještě o bronzovou medaili na trati kajak jednotlivců benjamínek.

Jak se děvčatům jelo, na to jsem se jich nestáčila bezprostředně po závodu zeptat. Ceremoniál mistrovství je náročný.

Proto jsem tak učinila s odstupem, kdy už byly v klidu doma a užívaly si zbytek prázdnin.

Děvčata, jaké to je, vystoupit na nejvyšší stupínek na „bedně“?

„Je to nádherný pocit. Musíme dost trénovat, v podstatě denně, ale za ten pocit to opravdu stojí.“

Máte už po sezoně, nebo vás ještě čekají nějaké závody?

„Teď nás ještě čeká mistrovství republiky na dlouhých tratích, které pořádá náš oddíl Tatran Sedlčany na Častoboři a pak ještě jedny menší závody v Praze.“

Pro úplnost dodávám, že zmiňované mistrovství republiky se bude konat 24. 9. na již zmiňované Častoboři (po proudu Vltavy kousek od Cholína) a představí se na něm celá česká elita. Nemáte-li ještě na tento víkend nic naplánováno, přijďte se podívat a povzbudit, kanoisté drží bezva partu!

A. Valsová

Vojta Hlaváček projíždí v rozjíždě cílem jako 1.

Kristýna Brunová přijímá zlatou medaili.

Cyklistický závod Jihočeské amatérské ligy

Dne 18. září 2005 se v okolí města Sedlec - Prčice uskutečnil cyklistický závod zařazený jako 13. závod seriálu Jihočeské amatérské ligy. Bude se jednat o předposlední závod v této sezóně a proto se očekává vyvrcholení boje o získání posledních bodů do celkového umístění pro rok 2005. Závod město Tábor pořádá cyklistický oddíl RICOH IMPROMAT TÁBOR se svými hlavními sponzory. Pomoc při organizaci a zabezpečení závodu stejně jako v roce 2004 poskytuje i Městský úřad Sedlec-Prčice, Sbor dobrovolných hasičů Divišovice a hotel Relax Monínec.

Po prezentaci závodníků v areálu hotelu Relax Monínec nastoupí závodníci tří věkových skupin k ostrému startu na náměstí v Sedlci. Jednotlivé pelotony odstartují v 10:30, 10:40 a 10:45. Trasa závodu vede krajinou Českého Meránu ze Sedlce-Prčice na Sušetice, mine Veletín a Nosetín, přes Chválov, Dražka, Ředice, Nové Dvory a Kvasejovice zpět do Sedlce. Délka okruhu je 25 km. Kromě pěkné krajiny přivítají závodníky i vcelku dobře upravené silnice. Vyhlášení výsledků závodu se uskuteční opět v areálu hotelu Relax na Monínci. V zájmu bezpečnosti závodníků a ostatních účastníků silničního provozu žádají organizátoři závodu občany obcí na trase závodu aby v době průjezdu závodníků od 10:30 do 14:00 omezili parkování vozidel na trase závodu a zamezili přístup zvířat na silnici.

Snímek mistrů republiky kategorie veteránů pro rok 2005, zleva J. Beránek, Ing. M. Šustr a V. Kubec

K závodu se mohou přihlásit a absolvovat ho i hobby cyklisté, kteří nejsou členy Jihočeské amatérské ligy. Na trať závodu se vydá i mistr České republiky v silniční cyklistice pro rok 2005 Ing. Miloslav Šustr a účastníci Mistrovství světa v silniční cyklistice veteránů v roce 2005 Ing. Miloslav Šustr, Rostislav Man a Vladislav Rychetský. Bude se tedy na co dívat. Pro zájemce

o účast na závodech, kteří nejsou členy Jihočeské amatérské ligy informace poskytnete ředitel závodu:

Ing. Miloslav Šustr

Pražského povstání 2303, 390 03 Tábor
Tel. 381 232905 – byt, 973 231281 – zam.
602 276514 – mobil
e-mail: sustrm@army.cz.

Ing. Miloslav Šustr

PRÁZDNINOVÁ ČERNÁ KRONIKA

Léto nebývá vždy jen časem radovánek, dovolených a sluníčka. Občas se objeví i nějaký ten mráček. Jaké bylo to letošní léto v našem kraji z pohledu Policie ČR, na to jsem se zeptala na Okresním ředitelství v Benešově.

Dne 14. 8. 2005 v 0:20 hod. prováděla hlídka OOP Votice v obci Sedlec-Prčice v Benešovské ulici kontrolu mot. vozidla tov. značky Škoda 120. Provedená dechová zkouška řidiči prokázala 1.25 promile alkoholu v těle. Dalším šetřením pak bylo zjištěno, že pětadvacetiletý řidič není držitelem ani řidičského oprávnění. Na místě bylo sepsáno oznámení o dopravním přestupku a případ byl předán k vyřízení přestupkové komisi při MěÚ Votice.

Dne 29. 7. 2005 bylo oznámeno na OO PČR Votice odcizení jízdního kola. Šetřením se zjistilo, že poškozený přijel 19. 7. ve 20:00 hod na kole k restauraci U Nováků v Sedlci-Prčici a zde kolo uzamkl ke stojanu. Po dvaceti minutách, když vyšel z restaurace ven, zjistil krádež kola. Poškozený se pokusil svůj majetek vypátrat po bazarrech v Sedlčanech a Voticích, když neuspěl, obrátil se na policii.

Způsobená škoda byla vyčíslena na 8 000,- Kč.

Bohužel, našemu městu se nevyhnula ani tragická událost. 31. července 2005

krátce před polednem jel osmnáctiletý řidič Peugeotu 205 po silnici ve směru od obce Vrchotice na Přestavky. V mírné levotočivé zatáčce nepřízpůsobil rychlost vozidla stavu vozovky a způsobil vážnou dopravní nehodu, při níž jedna žena byla na místě mrtvá, dvě osoby byly s vážným zraněním letecky dopraveny do nemocnice v Praze a jeden muž byl lehce zraněn lehce. Dopravní nehodu šetří policisté ze Služby kriminální policie a vyšetřování v Benešově.

Zdroj: por. Zuzana Stránská, tisková mluvčí OR PČR Benešov.

P.S. Dlouho jsem váhala, zda mám tuto tragickou událost zařadit do výčtu policejních případů tohoto léta. Nechtěla jsem ještě více jít již tak bolestnou skutečnost. Nakonec jsem se k tomu rozhodla, nikoliv však z touhy po senzaci. Byla bych ráda, aby si z případu vzali ponaučení všichni řidiči, obzvlášť ti mladí. **Uvědomte si, že auto je ta nejničivější zbraň na světě a může být namířena i proti vám samým a vašim nejdražším!**

Alice Valsová

Lidové pranostiky pro nadcházející období:

14. 9. Po svatém Kříži podzim se blíží.
15. 9. Od Panny Marie Sedmibolestné teplota rychle poklesne.
16. 9. Svatá Ludmila deštěm obmyla.
23. 9. Svatá Teklička maluje jablíčka.
28. 9. Svatý Václav tady uklízí všude hady.
30. 9. Na svatého Jeronýma stěhuje se k nám už zima.
3. 10. Den svaté Terezičky nebývá bez vlažičky.
4. 10. Svatý František zahání lidi do chýšek.
8. 10. Brigita svatá na mlhavá rána je bohatá

- Teplé září, dobře se ovoci i vínu daří.
- Divoké husy svačinu odnášejí a zimu přinášejí.
- Podzim bohatý na mlhu věští v zimě mnoho sněhu.
- Touží-li září po rose, bude v říjnu bláta po ose.

-av-

KINO SEDLEC-PRČICE

ZÁŘÍ 2005

2.září pátek 20 hod 145 min 36,-	Dobrodružný historický film s českými titulky KRÁLOVSTVÍ NEBESKÉ Velkolepá rytířská podívaná s kvalitním hereckým obsazením. Velkolepé bitevní scény a historické kostýmy dávají nahlédnout do počátků konfliktu mezi arabským a křesťanským světem. Z tohoto boje vychází jako velkorysejší a vstřícnější charizmatický bojovník Saladin. Mládeži do 12 let nepřístupno	23.září pátek 20 hod 117 min 36,-	Fantastický film USA s čes.titulky od režiséra Stevena Spielberga VÁLKA SVĚTŮ Na planetu Zemi se řítí nebezpečí nepředstavitelného rozsahu. Má podobu mimozemských predátorů, kteří se rozhodli naši civilizaci zlikvidovat a jsou na to skvěle vybaveni. V hlavní roli : Tom Cruise Mládeži do 12 let nepřístupno
9.září pátek 20 hod 109 min 36,-	Americká sci-fi komedie s českými titulky STOPAŘŮV PRŮVODCE PO GALAXII Pozemšťan Artur Dent se dostává do víru vesmírných dobrodružství díky svému příteli, ve skutečnosti mimozemšťanovi, který na Zemi provádí průzkum. Mládeži přístupno	30.září pátek 20 hod 140 min 36,-	Fantastický thriller USA s českými titulky BATMAN ZAČÍNÁ Film popisuje počátky legendy o tajemném Batmanovi a zjevení Temného rytíře coby síly dobra v Gotham City. Mládeži do 12 let nepřístupno
16.září pátek 20 hod 97 min 36,-	Horor SRN a USA s českými titulky PROKLETÍ Při autonehodě na opuštěné silnici zraní Ellie a Jimmyho podivné zvíře. Mladík je přesvědčený, že je to vlkodlak, Ellie to odmítá. Mládeži do 15 let nepřístupno	Připravujeme na říjen : Příšerná tchyně , Kung -fu mela, Madagaskar.....	

KINO SEDLEC-PRČICE

ŘÍJEN 2005

7.října pátek 20 hodin 113 min 36,-	Australský thriller s českými titulky DŮM VOSKOVÝCH FIGURÍN	Skupinka mladých lidí se dostane postupně do spárů šílených bratrů - dvojčat, kteří své oběti zalévají do vosku a vytvářejí z nich nehybné obyvatele opuštěného městečka uprostřed lesů. Mládeži do 12 let nepřístupno
14.října pátek 20.hodin 102 min 36,-	Komedie USA a SRN s českými titulky PŘÍŠERNÁ TCHYNĚ	Půvabná Charlie se zamiluje do Kevina a vyslyší jeho nabídku k sňatku , ale netuší , že nastávající tchyně jí vyhlásila boj. Přitom se ovšem přetvařuje tak zdatně,že to nikdo netuší. Hrají : Jennifer Lopezová, Jane Fondová Mládeži do 12 let nepřístupno
21.října pátek 16 a 20 hodin 87 min 36,-	Rodinná komedie v českém znění MADAGASKAR	Dobrodružství čtveřice zvířat vás zavede na ostrov, kde přátelství je hodnota, kvůli níž se vyplatí hodně obětovat. Mládeži přístupno
POZOR ZMĚNA 27.října čtvrtek 20 hod 99 min 34,-	Akční komedie Honkongu a Číny s českými titulky KUNG-FU MELA	Děj se odehrává mezi mistry bojových umění, kde není nouze o divoké souboje i osobitý humor, vycházející z drsné situační komiky. Mládeži přístupno
Připravujeme na listopad : Mr.and Mrs. Smith,Doblba ,Legendy z Dogtownu,Karlík a továrna na čokoládu		

Omluva: V minulém čísle ND si zařadil tiskařský šotek. Omylem byly v programu kina na měsíc září uvedeny nesprávné filmy. Za chybu se omlouváme a tímto ji napravujeme.

KAM NA VÝSTAVU?

Výstaviště Lysá nad Labem:

15. 9. – 18. 9. Kůň 2005, 12. výstava koní a všeho, co k nim patří
13.10. – 16.10. Náš chov, 10. výstava hospodářských zvířat, technologií pro chov a veterinárních pomůcek

Výstaviště České Budějovice:

20. 9. – 22. 9. Dítě a jeho svět, 8. ročník přehlídky dětských hraček, knih, oblečení a výživy pro kojence. Společenské hry, audio a video nahrávky, volný čas dítěte, sportovní vybavení.
Vzdělání a řemeslo, 11. ročník výstavy. Prezentace školství všech úrovní, ukázky odborného výcviku, zařízení pro speciální školy, nadace, fondy a stipendia. Učební pomůcky, zařízení, učebnice a programy.

8.10. – 9. 10. Mezinárodní výstava psů, pořádá Českobudějovický kynologický klub v pověření Českomoravské kynologické jednoty.

20.10. – 23.10. Hobby – podzim, 7. ročník stále oblíbenější výstavy. Dům, zahrada, chovatelství, kutilství a ruční práce, sběratelství, interiéry, foto, elektronika, elektrospotřebiče, sportovní vyžití a vybavení, služby a potřeby pro seniory, oblečení a doplňky.

Výstaviště Praha 9, Letňany:

20. 9. – 24. 9. FOR ARCH, FOR TECH, COMPUTER, FOR VERTICAL & FAIR LIFTING, oblíbená výstava stavebnictví, nízkoeenergetické a nízkonákladové stavebnictví, stavební a bytové doplňky, **SUSO 2004/2005**, soutěž učňů stavebních oborů

Vybráno z internetových stránek jednotlivých výstavišť.

Co najdete v příštím čísle?

- **Starosti starostů.** Tentokrát navštívíme starostu Borotína Ing. Antonína Brože
- **Začal nový školní rok.** Spolu s prvňáčky se poprvé podíváme do školy
- **Ekofilmek Nadějkov.** Zajímavý, v našich končinách zatím ojedinělý projekt manželů Černých z Nadějkova.
- **Ljuba Vitkovská**, portrét zajímavé ženy
- **Odložte betakarotén, nasadte vitaminy - období chřipek se blíží!** Jak se účinně bránit chřipce i jiným virovým onemocněním pohovoříme s p. Mgr. Štěpánkou Trnoborskou.
- **Nezaměstnanost.** Opět se optáme na Úřadu práce Benešov, jak je to s mírou nezaměstnanosti v kraji.
- **Než se zatopí v kotli.** Poradíme, co vše by jste měli udělat, než po létě opět začnete topit.
- **Pravidelné rubriky.** Kam na výstavu? Zveme vás do kina, Lidové pranostiky...
A další. Určitě si nenechte ujít i příští číslo. Vyjde v pravidelném termínu.
 Nezapomeňte, že i vy se můžete podílet na obsahu Našeho domova. Za váš příspěvek budeme rádi.

-av-

Důležitá telefonní čísla

- **Hasiči** **150**
 místní pohotovost **602 666 150**
- **Lékařská záchranná služba**..... **155**
- **Policie ČR** **158**
 Obvodní odděl. Votice **317 812 275**
- **Univerzální** – Pro hlášení nehod všeho druhu **112**
- **Středočeská energetická** – pohotovost **800 178 634**
- **Středočeská plynárenská** – pohotovost **317 814 513**
- **Centrální ohlašovna poruch** – plyn **1239**
- **Služby s.r.o.** **317 834 514, 731 406 450**
- **Zeos** – vodovod (Po-Pá 6-15 hod) **317 834 320**
 mobil: **603 812 698**
- **Veterinář** – MVDr. Šonka **317 834 422, 603 817 898**

VELIKÉ DÍKY

vedení města náleží našim spoluobčanům, kteří bez jakýchkoliv nároků na sebe menší odměnu darovali Městu Sedlec-Prčice své pozemky, aby sloužily široké veřejnosti nebo našim zájmovým organizacím. Ať už hasičům v Sušeticích – tento dar je od manželů Kabíčkových ze Sušetic, nebo část pozemku v křižovatce do Uhřické ulice, který darovaly tři dámy z Prahy. Ještě jednou veliké díky. -MĚR-

Dne 25. 9. 2005 uplyne jeden rok, co nás navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička,
paní Marie Skalníková z Prčice.

Kdo jste ji znali,
 vzpomeňte s námi.
 S láskou stále vzpomínají děti s rodinami.

Chtěli bychom tímto poděkovat všem přítomným, kteří se dne 9. 8. 2005 přišli naposledy rozloučit

*s panem
 Jaroslavem Jiráskem
 z Malkovic.*

Děkují manželka Marie a synové Jaroslav a Jiří s rodinami.